II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/1221

af 1. juni 2018

om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår beregning af lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer og simple, transparente og standardiserede securitiseringer, som besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([1]), særlig artikel 111, stk. 1, litra c), og artikel 135, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Et velfungerende securitiseringsmarked sikrer kapitalmarkederne yderligere finansieringskilder og forbedrer derigennem realøkonomiens finansieringskapacitet og bidrager til gennemførelsen af kapitalmarkedsunionen. Dertil kommer, at et velfungerende securitiseringsmarked giver forsikrings- og genforsikringsselskaberne, som er nødt til at diversificere deres porteføljer i en situation med lave afkast, alternative investeringsmuligheder. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor, som institutionelle investorer, integreres fuldt ud i Unionens securitiseringsmarked.

(2) Med henblik på at sikre en sund genopretning af EU's securitiseringsmarked blev der fastlagt en ny lovgivningsmæssig ramme for securitisering, baseret på erfaringerne fra finanskrisen. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ([2]) indføres de væsentlige elementer i en overordnet ramme for securitisering, med kriterier til identificering af simple, transparente og standardiserede securitiseringer (»STS-securitiseringer«) og en tilsynsordning til overvågning af, at eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, udstedere og institutionelle investorer anvender disse kriterier korrekt. Der fastsættes ved samme forordning endvidere en række fælles krav til alle sektorer, der beskæftiger sig med finansielle tjenesteydelser, vedrørende risikotilbageholdelse, rettidig omhu og offentliggørelse af oplysninger. Derudover ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 ([3]), med virkning fra 1. januar 2019, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([4]) med det formål at indføre ændrede tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er eksponeringsleverende eller organiserende, eller som investerer i securitiseringer, navnlig ændrede kapitalkrav for investeringer i STS-securitisering.

([1]) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(3) I det omfang den ændrede lovgivningsmæssige ramme for securitisering og anvendelsesområdet for bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ([1]) overlapper hinanden, er det — med henblik på at undgå dobbeltregulering samt af hensyn til klarheden og for at sikre konsekvens — nødvendigt at tilpasse den tilsynsmæssige ramme for forsikrings- og genforsikringsselskaber.

(4) Ved forordning (EU) 2017/2402 defineres der en række begreber i relation til securitisering. Da nævnte forordning finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber, der henhører under anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, bør der i delegeret forordning (EU) 2015/35, med henblik på at definere begreber, der også er defineret i forordning (EU) 2017/2402, henvises til de relevante definitioner i forordning (EU) 2017/2402. Af samme årsager bør krav omfattende alle institutionelle investorer vedrørende risikotilbageholdelse og rettidig omhu udgå af delegeret forordning (EU) 2015/35, i det omfang de er indeholdt i forordning (EU) 2017/2402.

(5) Der er ved forordning (EU) 2017/2402 fastsat kvalifikationskriterier for STS-securitiseringer med henblik på at fastlægge en harmoniseret definition af et securitiseringsprodukt af højere kvalitet til Unionens kapitalmarkeder. Aktivkategorien »type 1-securitisering« i delegeret forordning (EU) 2015/35 blev skabt for at opfylde et lignende mål for forsikrings- og genforsikringsselskaber, med sammenlignelige kvalifikationskriterier. Med henblik på at sikre konsekvens og ensartede konkurrencevilkår på securitiseringsmarkedet bør de almindelige bestemmelser om aktivkategorien »type 1-securitisering« udgå af delegeret forordning (EU) 2015/35, idet der i stedet bør henvises til de relevante bestemmelser om STS-securitisering i forordning (EU) 2017/2402. For at undgå, at disse ændringer får negative virkninger, bør der fastsættes overgangsforanstaltninger for eksisterende aktiver, der henhører under kategorien »type 1-securitisering«.

(6) Kalibreringen af solvenskapitalkravet i henhold til direktiv 2009/138/EU er risikobaseret og har til formål at skabe de rette incitamenter for de forskellige former for investeringer i securitisering. Med henblik på at nå dette mål bør kalibreringsniveauet og risikofølsomheden for de forskellige trancher stå i et rimeligt forhold til STS-securitiseringers karakteristika og være forenelige med de tilsynsmæssige krav, der er udviklet for kreditinstitutter og investeringsselskaber. De eksisterende kalibreringsbestemmelser i delegeret forordning (EU) 2015/35 for »type 1-securitisering« bør derfor erstattes af en mere risikofølsom kalibrering for STS-securitisering, som dækker alle tænkelige trancher, der også opfylder supplerende krav med henblik på minimering af risici.

(7) Den ændrede rammes ikrafttræden bør ikke indvirke negativt på de eksisterende investeringer i securitisering, især ikke for de institutionelle investorer, der har fastholdt investeringer på trods af finanskrisen. Der bør derfor fastsættes overgangsforanstaltninger.

(8) I lyset af anvendelsesdatoerne for forordning (EU) 2017/2402 og (EU) 2017/2401 samt overgangsbestemmelserne i samme retsakter er det vigtigt at sikre, at nærværende forordning finder anvendelse fra den samme dato, nemlig den 1. januar 2019.

(9) Delegeret forordning (EU) 2015/35 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35

I delegeret forordning (EU) 2015/35 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Som nr. 18a og 18b indsættes:

»18a. »securitisering«: en transaktion eller ordning som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*)

18b. »STS-securitisering«: en securitisering, der betegnes som »simpel, transparent og standardiseret« eller »STS« i overensstemmelse med kravene i artikel 18 i forordning (EU) 2017/2402

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

([1]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

b) Nr. 19 affattes således:

»19. »securitiseringsposition«: en securitiseringsposition efter betydningen i artikel 2, nr. 19), i forordning (EU) 2017/2402«.

c) Som nr. 19a indsættes:

»19a. »privilegeret securitiseringsposition«: en privilegeret securitiseringsposition efter betydningen i artikel 242, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (**)

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).«

d) Nr. 20-23 affattes således:

»20. »resecuritiseringsposition«: en eksponering mod en resecuritisering efter betydningen i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/2402

21. »eksponeringsleverende institut«: et eksponeringsleverende institut efter betydningen i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2017/2402

22. »organiserende institut«: et organiserende institut efter betydningen i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2017/2402

23. »tranche«: en tranche efter betydningen i artikel 2, nr. 6), i forordning (EU) 2017/2402«.

2) Artikel 4, stk. 6, affattes således:

»6. For så vidt angår stk. 5, omfatter et selskabs større og mere komplekse eksponeringer securitiseringspositioner som omhandlet i artikel 178, stk. 8 og 9, og resecuritiseringspositioner.«

3) Artikel 177 udgår.

4) Artikel 178 affattes således:

»*Artikel 178*

Kreditspændsrisici på securitiseringspositioner: beregning af kapitalkravet

1. Kapitalkravet $SCR_{securitisation}$ for kreditspændsrisici på securitiseringspositioner er lig med det tab i basiskapitalgrundlaget, som ville følge af et umiddelbart relativt fald i $stress_i$ i værdien af hver enkelt securitiseringsposition *i*.

2. Risikofaktoren $stress_i$ afhænger af den ændrede varighed denomineret i år (dur_i). dur_i må ikke være lavere end ét år.

3. Privilegerede STS-securitiseringspositioner, der opfylder kravene i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikofaktor $stress_i$ afhængigt af kreditkvalitetstrinnet og den ændrede varighed af securitiseringsposition *i* i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Kreditkvalitetstrin		0		1		2		3		4		5 og 6	
Varighed (dur_i)	$stress_i$	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i
Op til 5	$b_i \cdot dur_i$	—	1,0 %	—	1,2 %	—	1,6 %	—	2,8 %	—	5,6 %	—	9,4 %
Over 5 og op til 10	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 5)$	5,0 %	0,6 %	6,0 %	0,7 %	8,0 %	0,8 %	14,0 %	1,7 %	28,0 %	3,1 %	47,0 %	5,3 %
Over 10 og op til 15	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 10)$	8,0 %	0,6 %	9,5 %	0,5 %	12,0 %	0,6 %	22,5 %	1,1 %	43,5 %	2,2 %	73,5 %	0,6 %

Kreditkvalitetstrin		0		1		2		3		4		5 og 6	
Varighed (dur_i)	$stress_i$	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i
Over 15 og op til 20	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 15)$	11,0 %	0,6 %	12,0 %	0,5 %	15,0 %	0,6 %	28,0 %	1,1 %	54,5 %	0,6 %	76,5 %	0,6 %
Over 20	$\min[a_i + b_i \cdot (dur_i - 20);1]$	14,0 %	0,6 %	14,5 %	0,5 %	18,0 %	0,6 %	33,5 %	0,6 %	57,5 %	0,6 %	79,5 %	0,6 %

4. Ikke-privilegerede STS-securitiseringspositioner, der opfylder kravene i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikofaktor $stress_i$ afhængigt af kreditkvalitetstrinnet og den ændrede varighed af securitiseringsposition *i* i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Kreditkvalitetstrin		0		1		2		3		4		5 og 6	
Varighed (dur_i)	$stress_i$	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i
Op til 5	$\min[b_i \cdot dur_i;1]$	—	2,8 %	—	3,4 %	—	4,6 %	—	7,9 %	—	15,8 %	—	26,7 %
Over 5 og op til 10	$\min[a_i + b_i \cdot (dur_i - 5);1]$	14,0 %	1,6 %	17,0 %	1,9 %	23,0 %	2,3 %	39,5 %	4,7 %	79,0 %	8,8 %	100,0 %	0,0 %
Over 10 og op til 15	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 10)$	22,0 %	1,6 %	26,5 %	1,5 %	34,5 %	1,6 %	63,0 %	3,2 %	100,0 %	0,0 %	100,0 %	0,0 %
Over 15 og op til 20	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 15)$	30,0 %	1,6 %	34,0 %	1,5 %	42,5 %	1,6 %	79,0 %	3,2 %	100,0 %	0,0 %	100,0 %	0,0 %
Over 20	$\min[a_i + b_i \cdot (dur_i - 20);1]$	38,0 %	1,6 %	41,5 %	1,5 %	50,5 %	1,6 %	95,0 %	1,6 %	100,0 %	0,0 %	100,0 %	0,0 %

5. Privilegerede STS-securitiseringspositioner, der opfylder kriterierne i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikofaktor $stress_i$ afhængigt af den ændrede varighed af securitiseringsposition *i* i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Varighed (dur_i)	$stress_i$	a_i	b_i
Op til 5	$b_i \cdot dur_i$	—	4,6 %
Over 5 og op til 10	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 5)$	23 %	2,5 %
Over 10 og op til 15	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 10)$	35,5 %	1,8 %
Over 15 og op til 20	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 15)$	44,5 %	0,5 %
Over 20	$\min[a_i + b_i \cdot (dur_i - 20);1]$	47 %	0,5 %

6. Ikke-privilegerede STS-securitiseringspositioner, der opfylder kriterierne i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikofaktor $stress_i$ svarende til kreditkvalitetstrin 5 og afhængigt af den ændrede varighed af eksponeringen i overensstemmelse med tabellen i stk. 3:

7. Resecuritiseringspositioner, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikofaktor $stress_i$, der er lig med følgende formel:

$stress_i = \min(b_i \cdot dur_i; 1)$

hvor b_i tildeles afhængigt af kreditkvalitetstrinnet for resecuritiseringsposition *i* i overensstemmelse med følgende tabel:

Kreditkvalitetstrin	0	1	2	3	4	5	6
b_i	33 %	40 %	51 %	91 %	100 %	100 %	100 %

8. Securitiseringspositioner, der ikke er omfattet af stk. 3-7, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikofaktor $stress_i$, der er lig med følgende formel:

$stress_i = \min(b_i \cdot dur_i; 1)$

hvor b_i tildeles afhængigt af kreditkvalitetstrinnet for securitiseringsposition *i* i overensstemmelse med følgende tabel:

Kreditkvalitetstrin	0	1	2	3	4	5	6
b_i	12,5 %	13,4 %	16,6 %	19,7 %	82 %	100 %	100 %

9. Securitiseringspositioner, der ikke er omfattet af stk. 3-8, tildeles en risikofaktor $stress_i$ på 100 %.«

5) Som artikel 178a indsættes:

»*Artikel 178a*

Kreditspændsrisici på securitiseringspositioner: overgangsbestemmelser

1. Uanset artikel 178, stk. 3, tildeles securitiseringer udstedt før den 1. januar 2019, der anerkendes som type 1-securitiseringer i overensstemmelse med artikel 177, stk. 2, i den udgave, der var gældende den 31. december 2018, en risikofaktor $stress_i$ i overensstemmelse med artikel 178, stk. 3, selv hvis de pågældende securitiseringer ikke er STS-securitiseringer, der opfylder kravene i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse i tilfælde, hvor nye underliggende eksponeringer ikke er blevet tilføjet eller erstattet efter den 31. december 2018.

3. Uanset artikel 178, stk. 3, tildeles securitiseringer udstedt før den 18. januar 2015, der anerkendes som type 1-securitiseringer i overensstemmelse med artikel 177, stk. 4, i den udgave, der var gældende den 31. december 2018, en risikofaktor $stress_i$ i overensstemmelse med artikel 177 og 178 i den udgave, der var gældende den 31. december 2018.

4. Uanset artikel 178, stk. 3, tildeles securitiseringer udstedt før den 1. januar 2019, der anerkendes som type 1-securitiseringer i overensstemmelse med artikel 177, stk. 5, i den udgave, der var gældende den 31. december 2018, indtil den 31. december 2025 en risikofaktor $stress_i$ i overensstemmelse med artikel 177 og 178 i den udgave, der var gældende den 31. december 2018.«

6) Artikel 180 ændres således:

a) Stk. 10 affattes således:

»10. STS-securitiseringspositioner, der opfylder kriterierne i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt er garanteret af Den Europæiske Investeringsfond eller Den Europæiske Investeringsbank, hvis garantien opfylder kravene i artikel 215, tildeles en risikofaktor $stress_i$ på 0 %.«

b) Som stk. 10a indsættes:

»10a. Uanset stk. 10 tildeles securitiseringer udstedt før den 1. januar 2019, der anerkendes som type 1-securitiseringer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i den udgave, der var gældende den 31. december 2018, en risikofaktor $stress_i$ på 0 %, selv hvis de pågældende securitiseringer ikke er STS-securitiseringer, der opfylder kravene i artikel 243 i forordning (EU) nr. 575/2013.«

7) Artikel 254, 255 og 256 udgår.

8) Artikel 257 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber får kendskab til, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver ikke opfylder kravene i artikel 6 i forordning (EU) 2017/2402, eller hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber får kendskab til, at kravene i samme forordnings artikel 5, stk. 1, 2 og 3, ikke opfyldes, skal de straks underrette tilsynsmyndigheden.

2. Hvis kravene i artikel 5, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) 2017/2402 ikke opfyldes i alle henseender som følge af forsikrings- eller genforsikringsselskabets uagtsomhed eller undladelse, pålægger tilsynsmyndigheden en forholdsmæssig forhøjelse af solvenskapitalkravet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.«

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Risikofaktorerne forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af kravene i artikel 5 i forordning (EU) 2017/2402.

5. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke opfylder et eller flere krav i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2402 som følge af uagtsomhed eller undladelse, vurderer tilsynsmyndighederne, om dette bør anses for en væsentlig afvigelse fra selskabets ledelsessystem, jf. artikel 37, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/138/EF.«

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand